

Cançó de cobla

COBLA SANT JORDI - CIUTAT DE BARCELONA

Marcel Sabaté, director

Laia Frigolé, soprano

I

La noia alegre que no sap plorar

JOAQUIM SERRA (1907-1957)

Frisança

JULI GARRETA (1875-1925)

Romanç de Santa Llúcia (arr. F. Cassú)

EDUARD TOLDRÀ (1895-1962)

Visca l'amor (arr. F. Cassú)

EDUARD TOLDRÀ

Serenata de primavera

FÉLIX MARTÍNEZ COMÍN (1920-1995)

Ventada de març

EMILI SALÓ (1905-1988)

II

Serra amunt*

ENRIC MORERA (1865-1942)

L'oreneta*

ENRIC MORERA (arr. M. Sabaté)

Abril*

ENRIC MORERA (arr. M. Sabaté)

Canción de cuna para dormir a un negrito

MONSALVATGE (1912-2002) (arr. F. Cassú) X.

L'emigrant

A. VIVES (1871-1932) (arr. Ma. À. Alabert)

Tiet Ferriol, l'últim rossinyolet

MARC TIMÓN (1980)

És la Moreneta

ANTONI CARCELLÉ (1904-1983)

La puntaire

JOAN VILADOMAT (1885-1940)

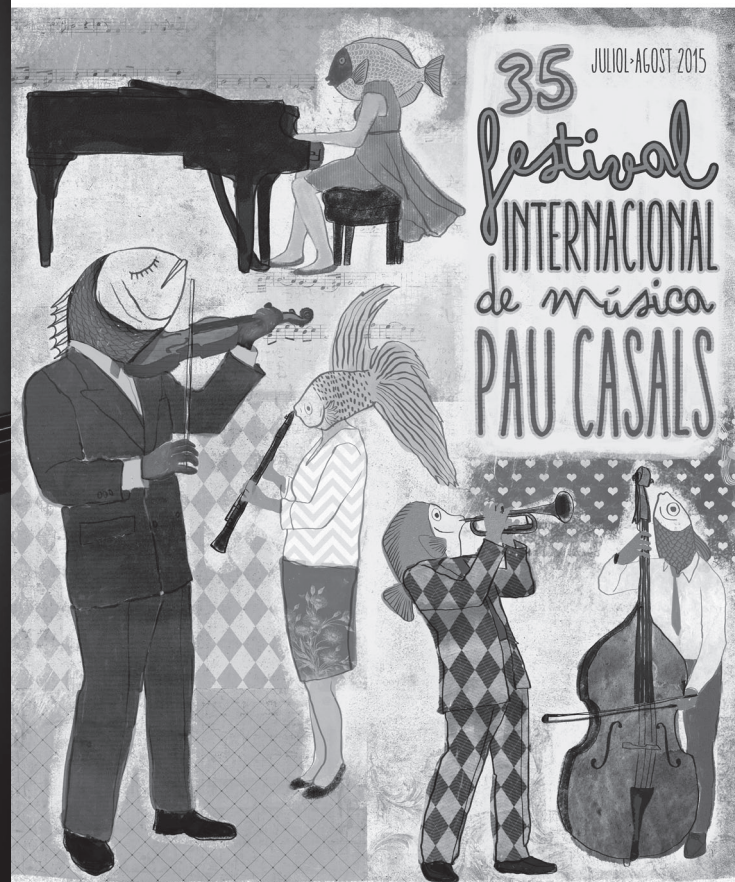
* En el 150è aniversari del seu naixement

DOLCERIA
Soler
EL VENDRELL

f dolceriasoler

DÓNA
TRANQUIL·LITAT
A LA TEVA
FAMÍLIA
PERQUÈ
LES SEVES
IL·LUSIONS
VOLIN

& Ferrer&Ojeda

Portem més de 100 anys treballant juntament amb els nostres clients per trobar les **millors condicions asseguradores** que garanteixin la seva tranquil·litat. És per això que més de **4.000 famílies** ens **confien** el més important per al seu **futur**: Salut, Vida i Estalvi.

Confii'ns les seves assegurances:

www.ferrerojeda.com

ferrerojeda@ferrerojeda.com

Tamarit 155-159 Barcelona 93 280 59 59

També tenim oficines a:

Molins de Rei | Terrassa | Berga | Granollers | Gavà | Centelles | Madrid | Sevilla

Dijous, 30 de juliol del 2015

Cançó de cobla

**COBLA SANT JORDI
CIUTAT DE BARCELONA**

**Marcel Sabaté, director
Laia Frigolé, soprano**

Enric Morera va ser un compositor d'èxit: sovint, després d'estrenar una obra, va sortir del teatre sobre les espatlles dels seus incondicionals, talment com si es tractés d'un torero. El teatre musical va ser un dels seus camps de batalla preferits, però també ho van ser la música coral, la simfònica i, naturalment, la sardana. En això del teatre musical o teatre líric —una versió a la catalana de la sarsuela que tant triomfava a Espanya, amb una idea molt wagneriana de la fusió d'arts—, Morera va tenir alguns companys d'aventures, com ara Josep Anselm Clavé, Amadeu Vives, Enric Granados o Isaac Albéniz, però el lideratge de Morera va ser indiscutible i va convèncer lletristes de l'alçada d'Àngel Guimerà, Josep Carner, Apelles Mestres o el polifacètic Santiago Rusiñol —amb qui va crear les famoses Festes Modernistes al Cau Ferrat de Sitges— per aportar textos a les seves creacions.

El seu wagnerisme és present en les partitures que va escriure, però també el seu catalanisme: és difícil trobar autors que hagin sabut expressar amb tanta energia l'esperit català en forma de música. La seva és una música racial, espontània i fresca. Va recollir la influència del moviment orfeònic de Clavé i de l'Orfeó Català de Lluís Millet i va fundar la Coral Catalunya Nova. El 22 de maig de 1935 Morera va complir setanta anys, edat de la jubilació, i els seus deixebles de l'Escola Municipal de Música i algunes personalitats van enviar una carta a l'Ajuntament de Barcelona en la qual demanaven que es permetés al mestre de seguir donant classes d'harmonia, contrapunt i composició. La carta va ser signada, entre molts d'altres, per Pau Casals, Joan Lamote de Grignon, Joan Manén, Xavier Montsalvatge, Jaume Pahissa, Joaquim Serra i Rafael Ferrer. Naturalment, ningú no els va fer cas.

El programa d'avui compta, a més de la música de Morera (de qui enguany commemorarem el 150è aniversari del naixement), amb diferents obres entre les que destaquen les dels tres asos de la música de cobla —Joaquim Serra, Juli Garreta i Eduard Toldrà— i la cançó com a fil conductor, amb diferents arranjaments de peces d'autors catalans, incloses algunes meravelles com la cançó de Xavier Montsalvatge que amb el timbre de la cobla adquireix una dimensió absolutament nova.

David Puertas Esteve

Cobla Sant Jordi – Ciutat de Barcelona

Fundada a Barcelona el 1983, té el títol de "Cobla Ciutat de Barcelona", atorgat per l'Ajuntament d'aquesta ciutat, des del 1997. Conrea tots els àmbits del repertori propi de la cobla, si bé, des de la seva fundació, ha manifestat la voluntat ferma d'atendre específicament la música de concert, amb la programació reiterada d'obres de referència, obres oblidades i música de nova creació.

Ha actuat a totes les comarques de Catalunya i de la Catalunya Nord, i participa habitualment en les manifestacions sardanistes més rellevants. Té una presència reiterada a diversos festivals internacionals de música (com el Grec, Peralada, el Vendrell, Sant Feliu de Guíxols o Rialp) i fou la formació titular del cicle de concerts "Cobla, Cor i Dansa" del Palau de la Música Catalana i de la "Temporada de Música per a Cobla" de l'Auditori de Barcelona, impulsada per la mateixa Cobla Sant Jordi. També ha actuat al Gran Teatre del Liceu i als principals auditoris de Catalunya, així com a Anglaterra, Bèlgica, Alemanya, França i els Estats Units.

Jordi León en va ser el director musical des dels inicis, amb l'assessorament de Manuel Oltra en qualitat de conseller artístic. Actualment, Marcel Sabaté n'és el director titular.

Els músics de la Cobla Sant Jordi – Ciutat de Barcelona són: Xavier Torrent, flabiol i tamborí; Marc Timón i Oriol Gibert, tibles; Enric Ortí i Josep Antoni Sánchez, tenores; Sergi Marquillas i Timi Rodríguez, trompetes; Isi López, trombó; Pep Moliner i Miquel Àngel López, fiscorns; i Joan Druguet, contrabaix.

Laia Frigolé, soprano

Laia Frigolé és una soprano gironina amb una consistent formació musical, amb estudis superiors de solfeig, piano i cant. Es titulà en Cant Històric a l'ESMuC, estudiant amb Marta Almajano i Mireia Pintó. Va rebre una beca d'Excel·lència de la Fundació Victòria dels Àngels i es perfeccionà en projectes formatius europeus. És la guanyadora de la Beca Bach 2014 de la Fundació *Bach Zum Mitsingen*.

